

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan virkamiestuomioistuimen asiassa F-55/10, [AS] vastaan komissio, 28.6.2011 antaman tuomion ja
- päättämään oikeudenkäyntikuluista lain mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi komissio vetoaa neljään valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen siltä osin kuin virkamiestuomioistuin on tunnustanut intressin saada hakemuksen hylkäämisestä tehty päätös kumotuksi. Komissio väittää seuraavaa:

— ensimmäinen osa: unionin oikeuden virheellinen soveltaminen jättämällä asiassa T-526/08 P, komissio vastaan Strack, 9.12.2010 annettu tuomio huomioon ottamatta siltä osin kuin virkamiestuomioistuin on katsonut asianosaisella olevan intressi vaatia edelleen hänen riidanalaisen viran osalta esittämänsä hakemuksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen kumoamista siitä huolimatta, ettei hän ole vaatinut nimittämispäätöksen kumoamista, vaikka nämä kaksi päätöstä ovat erottamattomia;

— toinen osa: tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehdinnassa tehty virhe, koska virkamiestuomioistuin on tunnustanut oikeussuojan tarpeen abstraktisti tutkimatta konkreettisesti kaikkia seikkoja;

— kolmas osa: kieltäytyminen virheellisesti ottamasta huomioon tiettyjä lääketieteellisiin asiakirjoihin perustuvia tietoja, jotka osoittavat, että kantajalla ei ollut oikeussuojan tarvetta esillä olevassa asiassa.

- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu yhtäältä unionin oikeuden virheelliseen soveltamiseen tulkittaessa ja sovellettaessa valituksen ja kanteen vastaavuutta koskevaa sääntöä, koska virkamiestuomioistuin on viitannut asiassa F-45/07, Mandt vastaan parlamentti, 1.7.2010 annettuun virkamiestuomioistuimen tuomioon ja katsonut, että Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen rikkomista koskeva uusi kanneperuste voitiin ottaa tutkittavaksi siitä huolimatta, ettei sitä ollut esitetty valituksessa ja että se ”erosi huomattavasti” valituksessa esitetystä avointa virkaa koskevan ilmoituksen vastaiseen menettelyyn perustuvasta ainoasta oikeudellisesta perusteesta, ja toisaalta mainittujen henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 kohdan virheelliseen soveltamiseen, koska virkamiestuomioistuin on katsonut, että ”oikeusriidan peruste” oli määritelty asianmukaisesti ”sillä, että kantaja on riitauttanut riidanalaisen toimen sisäisen laillisuuden tai vaihtoehtoisesti riitauttanut sen ulkoisen laillisuuden”, minkä johdosta oikeudenkäyntiä edeltävällä menettelyllä ei ole mitään merkitystä eikä se palvele enää kyseisen menettelyn tarkoitusta, joka on edistää sovinnon tekemistä asianomaisen ja hänen nimittävän viranomaisensa välillä.

- 3) Kolmas valitusperuste, joka perustuu virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 7 artiklan 1 kohdan virheelliseen soveltamiseen ja perustelujen puutteellisuuteen, koska virkamiestuomioistuin on tulkinnut mainittujen henkilöstösääntöjen 7 artiklan 1 kohtaa siten, että siinä myönnetään kaikille virkamiehille ehdoton oikeus päästä kaikkiin palkkaluokkansa virkoihin. Virkamiestuomioistuin on siten tulkinnut virheellisesti henkilöstösääntöjen 7 artiklan 1 kohdan sekä henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 10 artiklan ja komission yksikön edun osalta esittämien selitysten ulottuvuutta.

- 4) Neljäs valitusperuste, joka perustuu unionin oikeuden virheelliseen soveltamiseen, koska virkamiestuomioistuin on myöntänyt 3 000 euron suuruisen summan korvaukseksi henkisestä kärsimyksestä vaikka virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 7 artiklan rikkomista koskevan kanneperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät olleet täyttyneet ja se oli lisäksi myös perusteeton.

Kanne 6.9.2011 — Espanja v. komissio

(Asia T-481/11)

(2011/C 319/53)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Rubio Gonzáles)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- Kumoamaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7.6.2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 liitteessä I olevan 2 osan VI osan D kohdan
- Velvoittamaan vastaajana olevan toimielimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu oikeusnormien hierarkiaa koskevan periaatteen loukkaamiseen
- Kantaja väittää, että riidanalaisella asetuksella rikotaan maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annetun neuvoston asetuksen (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 113 artiklan 2 kohdan a alakohtaa. ⁽¹⁾

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön
- Kantaja väittää, että komission tavoitteena on riidanalaisista asetusta annettaessa ollut pääasiallisesti muun kuin ilmoitetun päämäärän saavuttaminen, koska se on poikennut Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission hyväksymistä sovellettavista säännöistä (YK/ECE).
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin
- Kantaja väittää, että riidanalaisen asetuksen perustelut ovat epäselviä, minkä vuoksi lopulta tehdystä päätöksestä eroava päätös olisi perusteltavissa.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen
- Kantaja väittää, että riidanalaisessa asetuksessa asetetaan perusteettomasti sitruhedelmille markkinoinnille tiukempia edellytyksiä kuin muille hedelmille ja vihanneksille.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen
- Kantaja väittää, että riidanalaisessa asetuksessa asetetaan pakkausmerkinnöille tiukempi edellytys, joka perustuu väärin syihin, joilla ei voida perustella lopulta tehtyä päätöstä.

(¹) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1/49; muutettu viimeksi 15.6.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 513/2010 (EUVL L 150, 16.6.2010, s. 40) ja 15.12.2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1234/2010 (EUVL L 346, 30.12.2010, s. 11).

Kanne 5.9.2011 — Agrupación ym. v. komissio

(Asia T-482/11)

(2011/C 319/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) (Madrid, Espanja), Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA) (Milano, Italia), Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) (Napoli, Italia), Campil-Agro-Industrial do Campo do Tejo, Lda (Cartaxo, Portugali), Evropaika Trofima AE (Larissa, Kreikka), FIT — Fomento da Indústria do Tomate, SA (Águas de Moura, Portugali), Konservopoiia Oporokipeftikon Filippos AE (Veria, Kreikka), Panellinia Enosi Konsepvopoion (Ateena, Kreikka), Elliniki Etairia Konservon AE ("KYKNOS") (Nafplio, Kreikka), Anonymos Viomichaniki Etairia Konservon D. Nomikos (Marousi, Kreikka), Italagro — Indústria de Transformação

de Produtos Alimentares, SA (Castanheira do Ribatejo, Portugali), Kopais Anonymi Viomichaniki Kai Emporiki Etairia Trofimou & Poton (Kopais ABEE) (Maroussi, Kreikka), Serraiiki Konservopoiia Oporokipeftikon Serko AE (Serres, Kreikka), Sociedade de Industrialização de Produtos Agrícolas — Sopragol, SA (Mora, Portugali), Sugalidal — Indústrias de Alimentação, SA (Benavente, Portugali), Sutol — Indústrias Alimentares, Lda (Alcácer do Sal, Portugali), Zanae Zýmai Artopoiías Níkoglou AE Viomichanía Empório Trofimou (Thessaloniki, Kreikka) (edustajat: asianajajat J. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins ja S. Carvalho de Sousa)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission asetuksen N:o 543/2011 (¹) 50 artiklan 3 kohdan ja 60 artiklan 7 kohdan;
- määräämään esillä olevan asian ja asian T-454/2011 yhdistettäväksi suullista käsittelyä ja lopullisen tuomion antamista varten tai ainakin suullista käsittelyä varten; ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että komission asetus N:o 543/2011 rikkoo maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL 2007, L 299, s. 1), koska
 - siinä todetaan virheellisesti, että investoinnit ja toimet, jotka liittyvät hedelmien ja vihannesten jalostamiseen hedelmä- ja vihannesjalosteiksi, voivat olla tukikelpoisia; ja
 - siinä virheellisesti sisällytetään jalostettavaksi tarkoitettujen tuotteiden tuotannon arvoon ns. varsinaiset jalostustoiminnot (jotka ilmeisesti kattavat kaupakunnostuksen ja varsinaisten jalostustoimintojen jälkikäsittelyn), vaikka yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevassa asetuksessa säädetään, että tuottajaorganisaatioita koskevia säännöksiä — eritoten tuen myöntämistä koskevia säännöksiä — sovelletaan ainoastaan yhteisen markkinajärjestelyn mukaisiin hedelmiin ja vihanneksiin.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, että komission asetus N:o 543/2011 rikkoo syrjimättömyysperiaatetta — joka kieltää erilaisen kohtelun toisiinsa verrattavissa olevissa tilanteissa, ellei tällainen kohtelu ole objektiivisesti perusteltua — koska siinä myönnetään tuottajaorganisaatioille tuki, joka kattaa jalostettavaksi tarkoitettuja hedelmiä ja vihanneksia koskevan teollisen toiminnan, johon osallistuvat myös yksityiset yritykset.